

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321200191
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4321200191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: G. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 30. septembra 2022 č. k. 7Csp/3/2021-138 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 03. 2016, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná (výrok II.) a v časti trov konania (výrok VI.) p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania, určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo XXXXXXXXXXXX, uzatvorená dňa XX. XX. XXXX medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná. Zamietol žalobu v časti určenia, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná a tiež v časti určenia, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň zamietol žalobu v časti, ktorou žiadala žalobkyňa zaviazať žalovaného zaplatiť sumu 300 eur titulom finančného zadosťučinenia. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 50%, o výške ktorých rozhodne samostatným rozhodnutím.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 14. 03. 2016 žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ, uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 500 eur. Úver sa mal uhrádzať v 42 mesačných splátkach po 17,43 eura mesačne, z ktorej splátka istiny je 11,90 eura a splátka úroku 5,53 eura. Úroková sadzba bola 22,96% ročne, odplata 22,96% ročne, RPMN 25,44%, priemerná RPMN 32,03%, celkové náklady spojené s úverom 232,06 eura a celková čiastka, ktorú mala na základe zmluvy zaplatiť bola vo výške 732,06 eura. Termíny splatnosti splátky 15. deň v kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti 1. splátky 15. 04. 2016 a termín konečnej splatnosti úveru 15. 09. 2019.

1.1.1. Dňa 29. 03. 2016 žalobkyňa ako dlžník, so žalovaným ako veriteľom, podpísala aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, ktorej je uvedené, že uzavretá v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka.

1.1.2. Žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 776,07 eura, pričom podľa vyjadrenia žalovaného suma 231,77 eura bola uhradená zrážkou zo mzdy zo strany zamestnávateľa žalobkyne a sumu 544,30 eura uhradila samotná žalobkyňa.

1.2. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. a/, § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2, § 37 ods. 1, § 39, § 41, § 551 ods. 1, § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákona číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 137 písm. c/, písm. d/ Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 13, § 11 ods. 1, ods. 2, ods. 4 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.3. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nebolo sporné, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 14.03.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- eur, ako aj skutočnosť, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 29.03.2016 (aj keď žalobkyňa ju podpisovala v deň podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere) uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd posúdil jednak ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalobkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tiež konštatoval, že zákonnú úpravu možnosti podania určovacej žaloby v prípade spotrebiteľských úverov, nie je potrebné skúmať otázku naliehavosti právneho záujmu. Po preskúmaní úverovej zmluvy, zákonných náležitosti skonštatoval, že zmluva bola dojednaná v súlade so zákonom a neobsahuje také ustanovenia, ktoré by spôsobili jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť preskúmaní úverovej zmluvy, zákonných náležitosti skonštatoval, že zmluva bola dojednaná v súlade so zákonom a neobsahuje také ustanovenia, ktoré by spôsobili jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť. Taktiež konštatoval, že bola uzavretá v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, v písomnej forme tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a preto nemôže vysloviť jej neplatnosť.

1.4. Po preskúmaní dohody o zrážkach zo mzdy súd prvej inštancie dospel k záveru, že ide o dohodu, ktorá má formulárový charakter, bola vopred pripravená žalovaným a žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah. Žalovaný síce tvrdil, že ide o individuálne dojednanú dohodu, nakoľko je vo forme osobitnej listiny podpísaná žalobkyňou a obsahuje vyhlásenie žalobkyne, že bola poučená o dôsledkoch jej uzavretia a mala možnosť ju odmietnuť a preto je uzatvorená v súlade s §5a zákona o ochrane spotrebiteľa a preto je platná. Uvedené tvrdenie však vyvrátila žalobkyňa, ktorá uviedla, že sa nemala možnosť s ňou oboznámiť, všetky podklady jej boli predložené naraz a zamestnankyňa žalovaného jej iba ukazovala kde to má podpísať. Nakoľko zákon stanovuje, že dôkazné bremeno preukázania, že zmluvná podmienka je individuálne dojednaná je na dodávateľovi služby, v tomto prípade teda na žalovanom, žalovaný preto v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Ďalej dôvodil, že pohľadávka spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečená touto dohodou je tvorená úverom v uvedenej výške a príslušenstvom úveru v podobe úrokov vo výške 232,06 eura. Príslušenstvo tvoria ďalej náklady, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami (ďalej len "Pohľadávky"). Takéto vymedzenie zabezpečenia pohľadávky je neurčité, nakoľko neobsahuje celkovú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, uvádza len výšku istiny a výšku riadnych úrokov, pričom z ďalšieho textu vyplýva, dohoda len opisuje spôsob jej vzniku a preto je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

1.5. Ďalej súd poukázal na znenie predmetnej dohody, podľa ktorého, ak je žalovaný oprávnený v zmysle článku 11, bod 11.1. zmluvy o úvere nárokovať si v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti, okrem riadnych úrokov a úrokov z omeškania, aj zmluvnú pokutu, pričom táto zmluvná pokuta je podľa tohoto bodu vo výške 0,04% z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.). V dôsledku takéhoto dojednania dochádza k neúmernému a nekonečnému navyšovaniu pohľadávky a zároveň ide o ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ), obmedzujú spotrebiteľovi prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana (§53 ods. 4 písm. l/ OZ) a ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi (§ 53 ods. 4 písm. i/ OZ), ide tak o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech

spotrebiteľa. Z tohto dôvodu ustanovenie čl. 11 odsek 11.1. úverovej zmluvy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná podľa § 53 Občianskeho zákonníka.

1.6. Súd prvej inštancie v danej veci dospel k záveru, že v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku, pričom výška tejto pohľadávky nemôže byť určovaná na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Práve dohoda o zrážkach umožňuje obísť neprijateľné podmienky, keďže iba jej predložením zamestnávateľovi žalobcu a oznámením výšky jeho dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby uvedená žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobkyňi prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. V danom prípade je nepochybné, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy došlo k realizácii plnenia v prospech žalovaného. Zo znenia dohody navyše vyplýva, že zamestnávateľ dlžníka je povinný zrážky zo mzdy robiť až do doby, kým žalovaný zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami sú splatené. Je teda možné, že medzi takto vyčísleným nárokom sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ich spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu.

1.7. Súd prvej inštancie v danej veci mal navyše z predložených dokladov preukázané, že napriek tomu, že výška splátky bola v dohode stanovená pevnou sumou vo výške 17, 43 eura (t.j. v zhode s výškou splátky dohodnutou v zmluve), pričom zo žiadneho ustanovenia dohody nevyplýva možnosť zmeny takto určenej sumy zrážky (ani v prípade, že by takto stanovená suma bola v rozpore s o zákonom stanovenou maximálnou výškou zrážky zo mzdy), žalovaný vo svojej výzve na vykonávanie zrážok adresovanej zamestnávateľovi žalobkyne vyzval zamestnávateľa na vykonávanie zrážok v maximálnej možnej miere, pričom na základe tejto výzvy zamestnávateľ zrazil až sumu 231,77 eura, t.j. uvedené konanie je v rozpore so znením dohody o zrážkach zo mzdy a teda žalobca uzatvorenú dohodu aj reálne zneužil.

1.8. Na základe týchto dôvodov súd prvej inštancie konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly. Dlžník takéto zrážky zo mzdy nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny stav. Uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy poskytuje žalovanému, ako veriteľovi, priamo právny priestor na postihnutie majetku žalobkyne, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, pričom si v nej žalovaný aj zakotvil nemožnosť dlžníka túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť, alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy je preto zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne, čo je v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka a je preto neplatná.

1.9. Nárok žalobkyne na finančné zadosťučinenie zamietol z dôvodu predčasného uplatnenia, nakoľko nebolo konštatované porušenie práva alebo povinnosti a zodpovednosť za toto porušenie.

1.10. Súd prvej inštancie zamietol tiež návrh žalobkyne na prerušenie konania, žiadajúc, aby súd sa obrátil s prejudiciálnou otázkou na Ústavný súd SR, resp. na Súdny dvor EU. Dôvodil, že ide o zákonný zabezpečovací prostriedok a problematika dohody o zrážkach zo mzdy je dostatočne riešená v rozhodovacej praxi slovenských súdov a nie je potrebné túto problematiku osobitne riešiť.

1.11. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP tak, že žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému štyri nároky, pričom iba vo vzťahu k prvému nároku bola úspešná. V percentuálnom vyjadrení mala žalobkyňa úspech 25% a žalovaný 75%. Pomer úspechu predstavuje 50% v prospech žalovaného, preto v tomto rozsahu preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný v zákonnej lehote, a to v časti II. výroku, týkajúceho sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a v časti trov konania (VI. výrok). Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ustanovením § 41 Občianskeho zákonníka, keď označil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neplatnú ako celok. Súd prvej inštancie nevzhliadol

dôvody neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako takej, ale len v časti, ktorou sa má zabezpečiť prísľušenstvo pohľadávky titulom úveru. Celé odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k výroku II. sa týka iba prísľušenstva zabezpečenej pohľadávky, ktoré nie je vyčíslené. Súdu teda nič nebránilo vysloviť záver vo výroku, ktorý by korešpondoval odôvodneniu rozsudku. Nevysvetlil, na základe akých skutočností dospel k záveru o prípustnosti určenia neplatnosti právnej skutočnosti. Závery súdu prvej inštancie v tejto časti výroku II. nemajú oporu v zákone a popierajú možnosť zabezpečenia prísľušenstva pohľadávky, ktorého vznik je viazaný na správanie jednej zo zmluvných strán v budúcnosti.

2.2. Odvolateľ ďalej dôvodí, že dôvodom neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy nemôže byť ani spôsob uplatnenia práv z tejto dohody. Súd prvej inštancie si nesprávne vyložil obsah žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy, v ktorej sa nevyzývalo na vykonávanie zrážok zo mzdy v rozsahu prevyšujúcom dohodnutú sumu. Suma 231,77 eura predstavuje sumu splátok v omeškaní.

2.3. Nestotožnil sa ani so záverom súdu prvej inštancie o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, lebo núti spotrebiteľa strpieť vykonávanie zrážok bez súdnej kontroly. V žiadnom zákone sa neuvádza ako predpoklad pre výkon zrážok zo mzdy nejaká súdna kontrola; súd prvej inštancie tento záver ani nekonkretizuje.

2.4. Výrok o náhrade trov konania žalovaný napáda z dôvodu závislého výroku.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, zmluva o úvere je neplatná a zároveň je bezúročná a bez poplatkov a primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur. V žalobe uviedla iba všeobecné dôvody neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj úverovej zmluvy.

5.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti zmluvy o úvere, ako aj v časti určenia o tom, že zmluva o úvere je bezúročná bez poplatkov. Taktiež zamietol návrh na finančné zadosťučinenie a návrh žalobkyne na prerušenie konania.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalovaný, ktorý ho iba vo výroku II., určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a v časti trov konania napadol odvolaním. Namietal rozpor s ustanovením § 41 Občianskeho zákonníka, nakoľko súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť dohody iba z dôvodu nevyčíslenia prísľušenstva a preto nemôže byť neplatná celá dohoda.

5.3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovaným, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke, odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dvoch dôvodov. V prvom rade pre jej neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež preto, že ju posúdil ako formulárovú zmluvu (bod 38.rozsudku), ktorá nebola individuálne dojednaná, keďže žalobkyňa jej uzatvorenie si osobitne nevyjedнала a nemohla ovplyvniť jej obsah, čo má za následok jej neplatnosť aj podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

9.1.Zo skutkových okolností vyplýva, že obidva popísané dôvody mali za následok neplatnosť celej predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, odvolací súd sa prikláňa k tomu, že dohoda je neplatná najmä (okrem druhého dôvodu) z dôvodu jej nedostatočnej určitosti v časti zabezpečenej pohľadávky. V samotnej dohode predovšetkým neurčite uvedená výška dlžnej sumy (232,06 eura, ktorá má tvoriť úver, príslušenstvo úveru v podobe úrokov), uvedenie iba čísla zmluvy o úvere, výšky úveru (500 eur), a uvedenie výšky mesačnej splátky (17,43 eura), bez dátumu ukončenia zrážok zo mzdy, je absolútne nepostačujúce a pre určenie platnosti tejto dohody, nedostatočné. Zo sumy 232,06 eura, ktorá je uvádzaná v dohode ako pohľadávka veriteľa, nie je zrejmé, akú sumu z tejto sumy tvorí istina, akú sumu predstavujú úroky, resp. ďalšie náklady, ktoré veriteľovi mali vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu, je nesporne právnym úkonom, ktorý musí spĺňať základné atribúty právneho úkonu uvedené v ustanovení § 37 Občianskeho zákonníka. Pre absenciu podstatných skutočností (špecifikovaná výška dlžnej sumy, dátum, dokedy sa zrážky zo mzdy budú realizovať), predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy nebolo možné určiť za určitú a zrozumiteľnú, ktorá skutočnosť má za následok vyhlásenie posudzovanej dohody o zrážkach zo mzdy, za neplatnú. Neurčitosť obsahu dohody, okrem neuvedenia špecifikovanej celkovej výšky dlžnej sumy, nespočívala v splátkach vo výške 17,43 eura mesačne, ale v tom, že nebola časovo obmedzená a vzťahovala sa na akékoľvek aj budúce pohľadávky žalovaného až do momentu, keď žalovaný uzná za vhodné oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, že jeho pohľadávky sú splatené. Vo všeobecnosti totiž platí, že ak sú splnené predpoklady pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu, súd má povinnosť prihliadať na ňu z úradnej povinnosti, a neprijateľnými podmienkami sa už nemusí zaoberať.

9.2.V plnom rozsahu sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že predmetná dohoda je formulárovou zmluvou, ktorá bola veriteľom vopred pripravená. Napriek tomu, že dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, ustanovenie čl. I. a II. dohody hovorí o dobrovoľnom uzavretí tejto dohody, taktiež o tom, že predmetná dohoda nie je podmienkou poskytnutia úveru a dlžník má právo dohodu odmietnuť, je odvolací súd toho názoru, že predmetné dojednania nespĺňajú podmienku individuálnosti dojednania, veriteľ (žalovaný) žiadnym spôsobom nepreukázal, že tieto podmienky boli so žalobcom ako dlžníkom riadne prejednané a osobitne dohodnuté, preto nezakladajú splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa. Navyše je už na prvý pohľad zrejmé, že predmetná dohoda bola vopred veriteľom pripravená, nakoľko do nej boli vpisované údaje o čísle zmluvy, výške poskytnutého úveru a výške splátky, ide teda o typicky formulárovú zmluvu, podmienky ktorej sú veriteľom vopred pripravené. Odvolací súd sa priklonil k tvrdeniu žalobkyne, že predmetné podmienky s ňou osobitne prejednávane neboli, dohoda jej bola daná na podpis popri zmluve a ďalších listinách a keďže žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by so žalobcom bol podmienky dohodu osobitne dohodol, je potrebné súhlasiť so súdom prvej inštancie, že ide o formulárovú zmluvu, podmienky ktorej neboli osobitne dojednané a z tohto dôvodu a z ďalších uvedených dôvodov, je neplatná. Záveru odvolacieho súdu, že v predmetnej dohode neboli individuálne dohodnuté, nasvedčuje i ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v ktorom je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje - pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku - za dojednanú individuálne, ale sa považuje za zmluvu štandardnú (adhéznú). Túto domnienku nie je

povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ, ktorý v danom prípade domnienku nevyvrátil. Aj tento záver odvolacieho súdu nasvedčuje vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP pri posudzovaní danej veci zaoberal námietskami žalovaného uvedenými v odvolaní.

10.1. Žalovaný v podanom odvolaní namieta, že napadnutý rozsudok je v rozpore s ustanovením § 41 Občianskeho zákonníka, keď súd prvej inštancie nevzhladol dôvody neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako takej, ale len v časti, ktorou sa má zabezpečiť prísľušenstvo pohľadávky titulom úveru.

10.1.2. Predmetná námietka odvolateľa nie je pravdivá. Súd prvej inštancie v prvom rade konštatoval, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, má formulárový charakter, bola vopred pripravená žalovaným a žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah. Žalovaný svoje tvrdenie, že ide o individuálne dojednanú dohodu nepreukázal, neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno, napriek tomu, že mu to zákon ukladá (bod 38. rozsudku). Okrem toho súd prvej inštancie poukázal aj na neurčitosť vymedzenia dlžnej sumy, nakoľko neobsahuje celkovú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, uvádza iba výšku istiny a výšku riadnych úrokov, pričom z ďalšieho textu vyplýva, že dohoda iba opisuje spôsob jej vzniku (bod 38.1. rozsudku).

10.1.3. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

10.2. Odvolateľ ďalej namieta, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe akých skutočností dospel k záveru o jeho prípustnosti.

10.2.1. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, čo mal odvolateľ touto námietskou na mysli. Ak namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal, či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, táto námietka nie je pravdivá. Súd prvej inštancie v bode 35. napadnutého rozsudku sa podrobne zaoberal prípustnosťou podanej žaloby z pohľadu ustanovenia § 137 písm. d/ CSP. Z uvedeného dôvodu preto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

10.3. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej napáda závery súdu prvej inštancie aj preto, lebo nemajú oporu v zákone a popierajú možnosť zabezpečenia prísľušenstva pohľadávky, ktorého vznik je viazaný na správa nie jednej zo zmluvných strán v budúcnosti.

10.3.1. Odvolací súd sa nestotožnil ani s touto námietskou odvolateľa, nakoľko závery súdu prvej inštancie majú oporu v zákone, a to konkrétne v ustanoveniach Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa (napr. § 53 ods. 3 a ďalšie). Odvolací súd iba dodáva, že závery súdu nepopierajú možnosť zabezpečenia pohľadávky aj dohodou o zrážkach zo mzdy, avšak dohoda musí spĺňať všetky zákonné náležitosti a podmienky. Z týchto dôvodov námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

10.4. Odvolateľ ďalej vytyka súdu prvej inštancie, že si nesprávne vyložil obsah žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy, z ktorej sa nevyzývalo na vykonávanie zrážok zo mzdy rozsahu prevyšujúcom dohodnutú sumu. Suma 231,77 eura predstavuje sumu splátok v omeškaní.

10.4.1. Odvolací súd sa nestotožnil ani s touto námietskou odvolateľa. Napriek tomu, že v dohode o zrážkach zo mzdy bolo dohodnuté, že zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 17,43 eura mesačne, z výplatnej pásky žalobkyne vyplýva, že jej bola jednorazovo zrazená suma 231,77 eura. Výzva veriteľa, adresovaná zamestnávateľovi dlžníka, na vykonávanie maximálnych možných zrážok je preto v rozpore s predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy.

10.5. Nesúhlas odvolateľa so záverom súdu prvej inštancie o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, odvolací súd nezdieľa. V plnom rozsahu sa stotožnil s týmto záverom súdu prvej inštancie a sám na tento záver aj poukazuje. Z uvedeného dôvodu aj túto námietku vyhodnotil ako účelovú.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).